

ВЕЧНАЯ ПАМЯТЬ ЗАГІНУЎШЫМ ПАВЕТРАПЛАВАЦЕЛЯМ

6 лютага ў раёне Кандалакшы адбылася катастрофа з дырыжаблем «СССР В-6». Пры катастрофе загінула 13 чал. На здымку: загінуўшыя паветраплавацелі з экіпажа дырыжабля (уверсе злева направа): першы камандзір дырыжабля Н. С. Гудаванцаў, другі камандзір І. В. Панькоў, першы памочнік камандзіра С. В. Деміян, другі памочнік камандзіра В. Г. Лягузаў, трэці памочнік камандзіра Т. С. Кулагін, першы штурман А. А. Рытсцянд; унізе: другі штурман Г. Н. Мячкова, старшы бортмеханік Н. А. Калашын, першы бортмеханік К. А. Шмелькоў, бортмеханік М. В. Нікіцін, бортмеханік Н. Н. Кандрашаў, бортрадист В. Д. Чэрноў і бортсінюх Д. І. Градус.

ПАДРАБЯЗНАСЦІ ГІБЕЛІ ДЫРЫЖАБЛЯ „СССР В-6“

(Ад карэспандэнта „Правды“ на Карэльскай АССР)

КАНДАЛАКША, 9 лютага. (Па тэлеграфу). Перадаю расказ астаўшага ў жывых пры катастрофе з дырыжаблем «СССР В-6» чаргаватага памочніка камандзіра карабля В. Л. Пачэкіна.

— Перш чым выляцець у Мурманск, — раскавае тав. Пачэкін, — намі была праведзена вялікая падрыхтоўчая работа. Карабль быў падрыхтаваны для працяглага з'яўлення паўночна-заходняга паўшар'я. У гэты час прышло павадзэнне аб тым, што крыга палінашаў пераскакала і патрэбна фаріраванне аператывна на значную герайнічную чаргавата.

Працэдуры экіпажа «СССР В-6» звярнуліся да ўрада з хадзячым дазволе працягнуць трэніровачныя палёты Масква — Мурманск — Масква з тым, каб у выпадку добрых вынікаў палёт перацягнуць да крыгі Паланіна. Карабль і гэтым ужо не магчыма.

Урад пашоў нам насустрэчу і дазволіць зрабіць трэніровачны палёт.

5 лютага з дырыжабля авіядрома пад Масквой мы палітыя ў паветра і ўзялі курс на Петравадск. Палёт да Петравадска працягнуў у лясных умовах, была нізкая воблачнасць, месцамі ішоў снег, металічныя часткі карабля пакрыліся льдом.

Гадзіны праз дзве да нашага з'яўлення над Петравадскам карабль увайшоў у суцэльны туман. Амаль да са-

мага Петравадска шлі спячым палётам. Алюсь ляглі курсам на Мурманск.

Надвор'е аставаўся неспрыячным. Наш бартвы сіноптык Д. І. Градус заявіў, што праз некаторы час наступіць паліпаўна. На самой справе, прыкладна праз тры гадзіны палёт ад Петравадска, воблачнасць паднялася, бачнасць павялічылася да 20—30 кілометраў. Такое надвор'е спрыяла палёту. Дуў папутны вецер, і мы шлі з хуткасцю звыш 100 кілометраў у гадзіну.

Гадзіны праз дзве мы зноў палілі ў паласу нізкай воблачнасці, бачнасць рэзка пагоршылася, наступіла цемра, пайшоў снег. Не глядзячы на гэта, мы шлі дамадна па курсу. Штурман Г. Н. Мячкова і А. А. Рытсцянд строга і неусульна наглядалі за правільнасцю курса. Часамі наш палёт супадаў з напрамкам чыгуначнай лініі.

Спачатку шлі на вышыні 300—350 метраў. Мне здалася, што мы лічым надта нізка, і я аб гэтым сказаў камандзіру Н. С. Гудаванцаву. Ён адказаў, загадаў другому камандзіру І. В. Панькову падняцца вышэй. Падняліся да 450 метраў і прадаўжалі палёт.

Нечакана я пачуў рэзкі крык штурмана Мячкова: «Лічым на гару». І. В. Панькоў рэзка заўраў кверху нос дырыжабля, каб ісці на пад'ём, і загадаў

мне павярнуць руль направа. Праз некалькі секунд я пачуў шум: карабль зачэпаў за дрэвы. Потым раздаўся рэзкі трэск, і карабль, наляцеўшы на гару, паваліўся на яе.

Я апынуўся сярод груды абломкаў металічных частак гандлю і кіля карабля, а зверху мяне накрывала абалонка. Тут-жа пачаўся пажар, узнішчы, магчыма, ад замыкання ціці электра-радыёабсталявання. Я пачаў выбірацца з карабля.

Раптам я зусім выпадкова праваліўся ў нейкую яму, і гэта аказалася для мяне ратункам. Тут-жа былі Новікаў, Усціноў, Мацюн, Вараб'ёў.

Мае таварышы былі ў такім стане, што не маглі выгаварыць ні слова. Прышоўшы ў сябе, мы развезлі некалькі вогнішчаў, каб нас маглі знайсці.

На світанні 7 лютага да месца катастрофы, якое знаходзілася ў 0,1 квартале Праціўскага леспункта, падшпа група лыжнікаў на чале з лесаводам Нікіціным. Яны аказалі нам першую дапамогу. Адзін з лыжнікаў вярнуўся ў барак і паведаваў нашаму меснаму аддзяленню. Да нас прыслалі аленяў, і мы ўехалі ў бліжэйшы барак лесарубоў. Тут мы абгарэліся і падзякавалі лесарубоў за дапамогу. Адсюль нас адправілі на станцыю Праўля, а потым у спецыяльным вагоне прывезлі ў Кандалакшу.

ГРУПА ЧЛЕНАЎ ЭКІПАЖА „СССР В-6“ ВЫЕХАЛА У МАСКВУ

КАНДАЛАКША, 9 лютага. (Кар. «Правда»). 7 лютага вечарам спецыяльным поездам у Кандалакшу былі дастаўлены астаўшыся ў жывых пры катастрофе дырыжабля «СССР В-6» члены яго экіпажа: чаргавата памочнік камандзіра карабля В. Л. Пачэкін, бортмеханік К. П. Новікаў, А. Н. Бурмакін і І. Д. Мацюн, карабельны інжынер В. А. Усціноў і інжынер-радист Вараб'ёў.

Прама з пезда яны былі дастаўлены на машынах у чыгуначную больніцу, дзе ім была аказана медыцынская дапамога. Стан здароўя ўсёй групы — ўпаўна здэваліячы.

У ноч з 8 на 9 лютага ў спецыяльным вагоне пезда «Полыня» страляў тт. Пачэкін, Новікаў, Мацюн, Усціноў і Вараб'ёў выехалі праз Ленінград у Маскву. Бортмеханік А. Н. Бурмакін адправіўся ў Мурманск, адтуль праз некалькі дзён таксама выедзе ў Маскву.

Перад ад'ездам у Кандалакшы члены экіпажа «СССР В-6» перадалі гарачую падзяку чырвонаармейцам, работнікам НКВД, пагранічникам, лесарубам, чыгуначнікам, медыцынскім работнікам, партыйным і грамадскім арганізацыям за аказаную ім дапамогу і дэплы прыём.

НАВЕСЦІ ПАРАДАК У МЕНСКІМ ДЭПО

Многа гавораць у Менскім паравозным дэпо аб неабходнасці перабудова працы на паравозах, аб хутчэйшай ліквідацыі вынікаў шкоднасці, але далей агульных размоў тут не пайшлі.

На большасці паравозаў замест 4 брыгад працуюць па 3. Графік работы паравозных брыгад кожны дзень на некалькі разоў мяняецца з-за дрэнных адносін да працы наладчыкаў дэпо. Нарядчыцы Спячонак і Капусіна безадказнымі адносінамі да выканання сваіх абавязкаў блытаюць наравы выхад паравозных брыгад на работу. Бываюць часта выпадкі, калі брыгада знаходзіцца на паравозе цэлыя суткі, а другая брыгада не ведае, калі ёй выйсці на ахену. 23 студзеня паравозная брыгада (паравоз СУ-№211-37) Кудраўцава прапавала больш 20 гадзін з-за адсутнасці змены.

На 5—10 гадзін брыгады сядзяць у цесным, няўтульным пакоі ў чаканні прыходу паравоза. А бывае і так, што паравоз ёсць, але прыходзіцца доўга чакаць саставіцеля.

На вугальным складзе (начальнік тав. Кузінкоў) заўсёды вялікая чарга. Паравозы проставаюць па вугальні гадзін, пакуль атрымаюць апл. Так, 1 лютага паравоз № 54, які прыбыў на склад за аналум у 21 гадзіну, прастаў да 23½ гадзін ночы.

Нераспарадчасць начальніка паравозных брыгад часта прыводзіць да зрыну старанай язды. Памочнік машыніста Чарніўскі на працягу аднаго месяца быў перакінут восем разоў з паравоза на паравоз.

За дзве декады студзеня паравозы, якія праходзілі рамонт у дэпо, прастаялі звыш планавай нормы 53½ гадзіны. Нярэдка, паравозы проставаюць нават па некалькі тыдняў на пад'ёмцы.

Рамонт паравозаў надобракасны. Гэ-

тымі днямі пры выпуску з прама-нава рамонту ў паравозе № 107 заўважы брак у інжэктарах, з-за дрэннай праірыкі клапаннаў. 23 студзеня паравоз № 54 вышаў з пад'ёмнага рамонаў той чар., калі левы бок прадуваў клапаннаў прапуская пару.

Начальнік паравозных брыгад поўскі нявоечасова падае паравоз наезд. 29 студзеня пад поезд № 107 паравоз СУ-№ 701-91 быў падан слязненнем на 1 гадзіну 10 мін. у перскі поезд, па тых-жа прычынах затрыман на 36 мін. Такія факты адзінаквы.

Перапал аналу на паравозах вялікі. За студзень ён быў роў проц. выдаткаванага аплу ўсім асабліва пяты цэх. У кавальскім медным цэхах чадна.

Не зусім добра абстаіць справы працуйнай дыспілінай сярод машыністаў. Машыніст Рыбак, слямомашыніст тэхнічны правільні кірава паравозам, разбіў тры вагоны. Пачэкін машыніста Нязельска 27 студзеня з'явіўся на працу ў п'яным выглядзе. Начальнік дэпо Сінонка, замест працуйнай барацьбы за дыспілінаў, замест аператывных і дзелавых уменняў, дзейнічае вокрыкам і загада. Малыя машыністы Хаімаў за тое, што адмовіўся выехаць на няспараўны паравоз, быў загадам Сінонкі знят боты.

Т. ЗЕЛІНАУ

НА ЛЕСАЗАГАТОВАЎКАХ

МНОЖЫЦЬ РАДЫ ТЫСЯЧНІКАЎ-ЛЕСАРУБАЎ

На лесазагатаўках мы працуем першы год. З'яўляемся пастаяннымі лесарубамі Касцюковіцкага лесрамагас. У мінулым годзе мы ўзяліся ўдзяць загатоўкі 2.000 кубаметраў лесу. Сваё абавязальства мы выканалі да моманту — к 1 мая, і заслужылі ганаровае званне стаханавцаў-тысячнікаў.

У 1938 годзе мы абавязаліся загатоўць 3.700 кубаметраў.

Як у нас арганізавана праца? Прыходзім у лес не пазней 8 гадзін і працуем да піні. Абед блром з сабой. Прыходзіцца вырубляць як мяккія пароды, так і цвёрдыя, таму карыстаемся двума папярочнымі піламі і двума сякерамі. Адно пілу мы заточваем для мяккай пароды, а больш шэрыкім разводом, а для цвёрдых, лісьяных парод развод другой пілы робім

больш круты. Лучковай пілой мы тонкі лес (таўшчыняй да 24 сантметраў) дрэвы для валкі мы раней піляем.

Усё работа наша арганізавана што не прыходзіцца рабіць вялікія раходы з аднаго месца на другое. Ізья мінута ў нас разлічана. Ш загатоўлем у сярэднім па 15 кубметраў стругі і дроў і зарабляем рублёў кожны.

Уключыўшыся ў стаханавскі рух лесазагатавак і вывазі, бярэце абавязальства загатоўць і зняць 960 кубаметраў лесу і камен на сацыялістычнае спаборніцтва лесарубоў БССР.

Е. ЛАПШАНКОУ, В. КУХАРА, стаханавцы-лесарубы Касцюковіцкага лесрамагаса.

НЕ ВЕДАЮЦЬ АБ СТАХАНАЎСКІМ МЕСЯЧНІКУ

КЛІМАВІЧЫ. (Спец. кар. «Звязда»). Клімавічэй раён ганебае адстае ў выкананні плана лесазагатавак і вывазі. На 1 лютага план першага квартала па вывазі дэлавой драўніны выканан усяго на 12 проц. па загатоўцы — на 10,7 проц.

У дні стаханавскага месячніка замест павышэння тэмпаў наглядзецца адваротнае. Па Клімавіцкаму і Мілаславіцкаму лесаўчасткам (Касцюковіцкі лесрамагас) лесарубы і возчыкі ня вядоўць аб стаханавскім месячніку. З імі аб гэтым ніхто не гаварыў.

Наогул, сярод калгаснікаў не вядзецца ніякай масавай работы. Рэзультаты гэтага скэвараўна на колдзе вывазі: 5 лютага па Мілаславіцкаму лесаўчастку прапавала 150 падлоў, а 6 лютага — у 2-гі дзень месячніка гэта лічба зменшылася да 67.

Кіраўнітва раёна (секратар РК КП(б) В. тав. Харламава, старшыня РВБ тав. Токель) тлумачыць ганебае адставанне на лесававацы аб'ектыўнымі прычынамі.

Карыстаючыся бескаляпнасцю кіраўніцтва раёна, пасюбныя калгасы і сельсавецы зрываюць выкананне вяднашага дзяржаўнага задання. Калгасы Дубровіцкага сельсавета да гэтага часу не загатоўлілі аднаго кубметра. Да рэчы, у гэтым сельсавеце 12 лесазагатавак.

Знаходзіцца сам старшыня РВБ тав. Токель, але ён ніякіх мер не прымае для фарсавання лесазагатавак.

Некаторыя старшыні калгасоў, прыклад тав. Прышчэла (калгас Сталінінскі Кастыўцінскі, Красаві сельсавета) стараюцца ўсюляк ухілі ад лесававакі, ён пераклочыў коней на пачатковай заробкі.

Лавошкі сельсавеце загатоўць 9 кубаметраў драўніны, замест 35 лепшае становіцца ў Цімана, Студзінскім і інш. сельсаведах.

Сярод возчыкаў і лесарубоў Клімавіцкага лесаўчастка (нач. т. Якіч) разампечаны ў пасёлку Дзятчына і ў вёсках Аўтухоўка і Жалне вядзецца ніякая масава-паліты работы, іх нават не забяспечваюць ветамі. Няма бакаў з валод і чаінаў.

Зусім дрэнна пастаўлен улік пін на ўчастку. Лесарубы не ведаюць вы працуйнай і заробку. Зарываецца нерегулярна і за ёй пдзіцца хадзіць за 12 кілометраў.

На Мілаславіцкім участку ёсць ла вынікаў, калі паловы сльцы і вараочацца назал паражнакоў дзесятнікі, леснікі, якія адлучаюць на месцы ніколі не бываюць чальнік участка тав. Палжараў п ля ў гэтым поўноку пераспаляць.

С. ЛАСНЕУСКІ

КІНО НА ЛЕСАРАСПРАЦОЎКАХ

24 кіноперасоўкі абслодоўваюць лясных работчых БССР. Кіноперасоўкі працягваюць у самай аддаленай пункцы республікі. Неперадана ў лес на распрацоўку. Пасля работ лесарубы, возчыкі глядзяць такія выдатныя савецкія фільмы, як «Мы з Краіны», «Пётр І», «Дачна радзіма» і інш. На распрацоўках у Рагачоўскім раёне лесарубам былі паказаны фільмы «Чапаеў», «Пётр І», «Заклучоны». У б-

гучым годзе Беларуска кімітэт проф работчых леса і сілава набывае шмля 5 гучыхых аўтакіноперасоўкаў.

У Талачынскім і Рагачынскім раёнах абслодоўваюць лясных работчых аргваны дзве аітывозкі. Кожная аітывозка мае кіно, радм'ёстаноўку, паткіні, газеты. У бліжэйшыя дні аітывозкі выязджаюць у лес.

МАСТАЦКАЯ САМАДЗЕЙНАСЦЬ КЛУБА

Клуб «Кастрычнік» на ст. Жлобін заслужава карыстацца аўтарызатам сярод работчых і служачых вузла і ўсіх працоўных горада. Штодня клуб наведвае некалькі сотняў працоўных. Тут добра рагарнулі сваю работу гурткі самадзейнасці.

Лік удзельнікаў гурткоў мастацкай самадзейнасці з кожным днём павялічваецца. Напрыклад, у драматычным гуртку ў канцы мінулага года налічвалася 12 чалавек, а зараз прымаюць актыўны ўдзел у работе гэтага гуртка 27 чалавек. У струнным гуртку раней быў 18, а зараз 25 чалавек. Значна павялічылася колькасць удзельнікаў духавога аркестра (з 18 да 42 чалавек), а таксама запяччана харавога і тапцавальнага гурткоў.

Асабліва ўзроста прадуе драматычны гурток. Надаўна з вялікім поспехам праішца п'еса «Вочная стаяка», пастаўлена драмгуртком клуба «Кастрычнік» у Калічынска, Бабуўску і Вярэце. Вельмі добра ў гэтай пастаўцы выконваюць свае ролі драмгурткоўцы Бурдашоў, Шчыпальскі, Каган і інш.

Зараз драмгурток утвара ітывозку над дуэна п'есамі «Агні маяка» і «Тон Крэчэт».

Дзіцячы драматычны гурток у прымае ўдзел 30 школьнікаў, прыста да работ над музыкальнай народнай кай «Чарвоная шалачка». Робаты з аб'яна адносяцца да сваіх асаблівых ваяваў.

Тапцавальны гурток (20 чалавек) самаа равуучае танцы: «Зуба галава», «Танец з шырдымі» і пуче ладь рад другіх сваіх выступленняў. Струнны гурток рыхтуе «Украіна полку» і рад нумароў кампазітара Глі.

Гаварыць аб росце работчых і дзіця самадзейнасці пры клубе «Кастрычнік» трэба асабліва адзначыць старанную работу тав. Кагана. Ён — актыўны ўдзельнік і лепшы выканаец ролі драмгуртка (60 чалавек), які не раз выступае перад гледачамі Жлобіна і меў вялікі поспех.

Л. ЛЕУЧАНКА.

БАЯВЫ ШЛЯХ 27 ОМСКОЙ

А. РАДКЕВІЧ, ваяном 27 Омской дывізіі.

Год 1918. Савецкая Расія ў агнявым калыце: палкі чэхаславакаў захапілі Чэлябінск, Сызрань і 6 жніўня нечаканым набітам занялі Казань. На поўдні сканцэнтраваліся контррэвалюцыйныя сілы Скарапалаўскага, Краснова і Дзенікіна. На Далнім Усходзе японцы захопленні Владзіваосток. Атрады імяціх Імперыялістаў захапілі Украіну і Беларусь.

У гэты выключна пажкі для нашай радзімы перыяд і нарадзілася 27 стралковая дывізія, пакрыўшая неувядальнай славай свае баевыя сілы.

Дывізія пачала фармавацца ў жніўні 1918 года ў раёне Васільеўка, пад Казанню. У склад яе першай брыгады ўвайшлі: Невельскі полк з рабочых-лобароахотнікаў былой Віцебскай губерні, 2 армянскі полк з масювых партызанскіх атрадаў, і менскі полк з менскіх большэвікоў, сялянскі партызанскі батальён і т. д.

У пачатку верасня дывізія атрымала першы баявы загад: затрымаць наступленне праціўніка і перайсці ў контрнаступленне з бліжэйшай мэтай авалодаць Казанню.

5 дзён — з 5 па 10 верасня — прадаўжаўся баявы марш дывізіі — наступленне на Казань. Праціўнік пад паціскам часцей дывізіі здаў свае вельмі ўмацаваныя пазіцыі, кінуў усю артылерыю, броневыязды, велізарныя інтэнданцкія склады і вялікую колькасць ваеннай маёмасці.

10 верасня 1918 года, у 4 гадзіны дня, Казань была занята часнымі 2 брыгадамі нашай дывізіі і хутка часамі Чырвонай Арміі быў таксама заняты горад Сібірск. Паспех і ініцыятыва дзясняў перайшлі на наш бок.

З 13 па 17 снежня 3 брыгада дывізіі павяла наступленне на горад Бірск. За час баяў брыгада разграміла 32 прыкамскі і вобны афіцэрскі пяхотныя палкі, захапіўшы 17 снежня горад Бірск.

Бліскач была выканана баявая задача па заваяванні горада Уфы. Часці нашай дывізіі абходам з поўначы адравалі шлях адступлення ўфійскай групе праціўніка. Не глядзячы на ўпартае супраціўленне чэхаславацкіх войск, казачых часцей і афіцэрскіх батальёнаў, і брыгада 1 студзеня 1919 года заняла вакавал і паўночную частку г. Уфы. Праціўнік у беспарадку ўцякаў з горада, пакінуўшы нам вялікую ваенную здабычу.

У горад Уфе адбылася першая армей-

ская партыйная канферэнцыя, у работе якой прымала ўдзел і 27 дывізія. На гэтай канферэнцыі камуністы далі ўрачыстую клятву: наступную партыканферэнцыю склікаць у Чэлябінску: так вяліка была вера ў бліжнюю перамогу над контррэвалюцыяй.

Авалодаўшы Уралом, Чырвоная Армія стала перад новай задачай: апусціцца ў неабояжныя раўніны Заходняй Сібіры, разбіць і знішчыць сілы адмірала Калчака. Для ажыццяўлення гэтай задачы неабходна было перш за ўсё авалодаць чэлябінскім ключом Сібіры.

23 ліпеня 1919 года часці нашай дывізіі павялі наступленне на Чэлябінск. Гэты горад абаранялі лепшыя часці белавардзёўшчыняў. Праціўнік лота супраціўляўся, імкнучыся па што-б там ні стала разграміць часці нашай дывізіі. Але ініцыятыва ўвесь час знаходзілася ў нашых руках. На дзевятку 24 ліпеня 27 дывізія імявіла атакі на раёне ст. Крэменчульскай правяла фронт праціўніка і заняла горад Чэлябінск, захапіўшы каля 4000 палонных і 1470 вагонаў ваеннай маёмасці. Праціўнік, работы і дэмаралізаваны, уцякаў за раку Табол. Моцны ўдар, нанесены праціўніку ў перыяд баяў на рубяжы р. Табол, прымусіў яго здаць прыродную абарончую лінію — р. Ішым.

Натхнёны ўзніцём Чэлябінска і наступнымі паспяхова праведзенымі баявымі аператывамі, часці нашай дывізіі павялі наступленне на сталіцу Калчака — г. Омск.

105-вэрстоны пераход без адпачынку і спу зрабіла 80 брыгада (пераймавана з 2 брыгады).

У ноч з 13 на 14 лістапада дывізія ўсімі сваімі сіламі абурпылася на праціўніка, які ўпарта абараняў г. Омск. 79 і 81 брыгады (был. 1-я і 3-я) абышлі горад з поўдню і поўначы. К вечаў увесь горад быў ачышчаны ад праціўніка. Удар нашай дывізіі быў настолькі нечаканым і моцным, што праціўнік не паспееў эвакуаваць горад, вывесці часці і тывавыя ўстановы. Захопленыя намі трафеі былі велізарныя:

40.000 палонных салдат, звыш 1000 афіцэраў, поўмілія снарадаў, больш пачы мільянаў патронаў. Усё гэта было гаіце дасталася нашай дывізіі пры ўзяцці Омска.

Апошні бая на Усходнім фронце дывізія вела за горад Марыінск, заняты 28 снежня 1919 года. Калчак быў канчаткова разгромлены і рэшткі яго войск у беспарадку ўцякалі на Усход.

У адзакую заслугу 27 дывізіі перад рэвалюцыйнай і вызвалення Сібіры ад банд Калчака, 18 лютага 1920 года дывізія была ўзнагароджана ўрадам ганаровым Чырвоным Сцягам. Сібірскай рэвалюцыйнай камітэт ад свайго імя таксама ўзнагародзіў дывізію ганаровым Чырвоным Сцягам. Дывізія атрымала назву: 27-я Омская Чырвоная стралковая дывізія.

Падзеі, якія разыграліся вясной і летам 1920 года на Заходнім фронце, патрабавалі перакідаў нашай дывізіі з Сібіры на Захад супроць белалаякаў.

Нашы часці размясціліся ў раёне вёсак Гумны — Ухачы — Швайловічы. Тут мы атрымалі загад: разам з 17 і 8 дывізіямі пачаць наступленне на Смаленчыны і далей на Менск.

У выкананне пастаўленай задачы, часці нашай дывізіі 7 ліпеня пераправіліся праз раку Бярэзіну і, імявілым ударам абіўшы з умацаваных пазіцый 2 пяхотную дывізію белалаякаў, павялі далейшае пераможнае наступленне. 11 ліпеня нашы часці ўварваліся ў Менск, ачысціўшы сталіцу Савецкай Беларусі ад белалаякаў.

Пасля заняцця горада Менска 27 Омская дывізія, разам з іншымі часцямі Чырвонай Арміі, правяла ўстаўку весті імявіае наступленне на Захад. Омскі фронт прарвалі ўмацаваныя лініі бараніцкіх пазіцый, знішчылі тры палкі белалаякаў і разам з часцямі 17 дывізіі захапілі г. Слонім. Асабліва моцны ўдар мы нанеслі праціўніку ля ракі Буг. Бліскач выкананая намі бугская аператыва стварыла непарадочную пагрозу сэрцу белай Польшчы — Варшава.

Байцы Омскай добра памятаюць славетны бая за Койданава, бая на ўзмоцненых бараніцкіх пазіцыях і інш.

Актыўным удзелам у баях на Заходнім фронце яшчэ не закончыўся баявы шлях 27 Омскай. Омцы добра вытрымалі баявы экзамен, прымалі ўдзел у падвешэнні краптанкага мяжэца і пасля гэтага ў ліквідацыі контррэвалюцыйных банд, арудаваных у нізюках Волгі.

Выдатны баявы шлях 27 Омскай дывізіі 3 жніўня 1918 года па сакавік 1922 года наступальнымі пераможнымі маршам дывізія пакрыла звыш 25.000 кілометраў.

Часці дывізіі за свае подвігі перад рэвалюцыйнай узагароджаны 18 Чырвонымі сцягамі; 898 ордэнаў Чырвонага Сцяга атрымалі байцы.

Нарадзіўшыся і ўзмужаўшы ў бараніцце з ворагамі савецкай улады, 27 Омская дывізія праішла увесь слаўны гістарычны шлях перамог Чырвонай Арміі.

Дывізія — калектыўны герой. Імем «бачы 27-й Омскай Чырвонасцяжнай стралковай дывізіі» даражыць кожны чырвонаармеец, які знаходзіцца ў яе рэдах.

Перамогамі 27 Омскай дывізіі і ўсёй Чырвонай Арміі мы, у першую чаргу, абавязаны вялікай партыі Леніна — Сталіну, вялікаму правадару таварышу Сталіну, які з такой-жа геніяльнасцю кіраваў баявымі аператывамі ў часе грамадзянскай вайны, які і зараз будучыніцам сацыялізма. Нашымі перамогамі мы абавязаны вялікім палкаводцам тт. Фрунзе і Варашчылаву, якія адграмлі велізарную ролю ў часе грамадзянскага вайны.

У 1925 годзе над нашай дывізіяй прыняў шэфства італьянскі пралетарыят, падкрэсліўшы гэтым салідарнасць міжнароднага пралетарыята з Чырвонай Арміяй, арміяй, якая абараняе інтарэсы працоўных усёго свету.

За год мірнага будучыства 27 Омская дывізія падрыхтавала да будучых баяў супроць імперыялістаў дзясняць тысяч байцоў. 1937 год дывізія завяршыла паспяховым выкананнем асенніх тактычных вучэнняў, што сведчыць аб яе пастаяннай баявой гатоўнасці.

Рыхтуючыся да вялікага свята — 20-годдзя Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскага Флота, маладзныя байцы і камандзіры вывучаюць слаўныя баявыя традыцыі свайго дывізіі. Гэта дае ім большычкую сталінскую вагартроўку ў іх баявой і палітычнай вучобе.

НАРОДНАЯ ТВОРЧАСЦЬ І АРХІТЭКТУРА

Як ні багата была і раней народная творчасць у Беларусі, але для таго, каб гэта творчасць у галіне будаўнічай, напрыклад, выдзіла ў архітэктуру, патрабавалася пэўныя гістарычныя ўмовы, якіх у мінулае ў беларускага народа не было.

Шляхі самаўдзялення народнай творчасці і нацыянальных мастацтваў адрака пад беларускім народам толькі Кастрычніцкай рэвалюцыі.

З'яўляючыся на сваю багату мастацка-творчасць у беларускага народа ўаўдзе сабой выдатную скарбніцу выдатных сродкаў для стварэння самаўдзяленняй архітэктуры.

Уздым халі-б беларускі арнамент, які адрозніваецца своеасаблівым матывамі мяліона. Найбольш каштоўны, вядома, геаметрычны арнамент. Не застаўся нікавага тэксана і арнамент, пэўна, усеважны расліны. Пэўны ўздым вопыт прымянення беларускага арнаменту ў архітэктуру мы маем ва ўнутранай аздабленні Дома ўрада. На жаль, гэты вопыт беларускі архітэктары мала прымянялі. З новых ірэкстрынах работ можна назваць толькі праект архітэктара Варакіна, які ўнёс арнаментальнае жыццё і адзекку фасадна жылога дома.

З іных каштоўных і арыгінальных пачыненняў па скарбніцы ў архітэктуру беларускага арнаменту, укажам на дом партыйных курсав у Менску, уездзе на праект беларускага архітэктара Войнава. У актыве зале гэтага дома нацыянальны арнамент з пазнавальным майстарствам выказаў скульптурнай лемкай.

На прыкладзе жыццёвага арнаменту і на прыкладзе арнаментаванага скульптурнага фрызав мы бачым не толькі каштоўны індывідуальны, але і ўдзельнічаюча саўвядомы архітэктару з мастацтвамі і скульптурамі. Трэба толькі, каб вопыт таго саўвядомства прымяняўся шчыра ў будаўніцтве.

Трэба толькі, каб памы архітэктары, мастакі і скульптары праніклі ўседама, лемкам таго, што ў іх творчай ўчэбне яма лепшай развіццёвай школы, чым народная творчасць.

Асабліва месца ў скарбніцы беларускай народнай творчасці займае і распаўсюджаная ў Беларусі разьба па дрэву. З'ява гэта, вядома, не выключная. Беларуская адуна была лясной краінай. У дэвалюцыйнай беларускай вёсцы амаль усе рабіліся з дрэва. З дрэва рабіліся і сохі, і бароны, і рэчы хатняга ўжытку.

Разьба па дрэву найбольш шырока прадстаўлена ў архітэктуры пабудовы Беларусі. Амаль у любой беларускай вёсцы вы знойдзеце хату з пазнавальнымі, аконнымі налічнікамі або з разной брамай.

Само жыццё ўжо ўнесла і ўносіць у тэматывы разьбы па дрэву шмат змен. Калі ў дэвалюцыйны час беларускі селянін афармляў франтон сваёй хаты драўляным крыжам або фігурай пэўна, то цяпер у калгасе «Чырвоны партызан», Менскага раёна, напрыклад, франтон аднаго з новых калгасных адунаў упрыгожаны разнамі і пікантнымі адунамі, а тэксана выражаны з дрэва сярпом і молатам.

З'яўляючыся ўзоры разьбы па дрэву знаходзім мы і ў старых пабудовах гарадоў Беларусі. У Менску, напрыклад, вы часта можаце ўбачыць дом з разнамі лямкаў, прычым, разьба называецца складанай, гаварача аб высокім майстарстве рабійшых яе майстроў.

Вось чаму нехта мірыцца з тым становішчам, калі беларуская разьба па дрэву амаль усюды не прымяняецца ў новых гарадскіх пабудовах. З архітэктурных праектаў, разлічаных на прымяненне разьбы па дрэву, мы можам назваць толькі складзены менскімі архітэктарамі Войнавым, Мураўевым і Брагманам праект Беларускага павільёна на Усеагульнай сельскагаспадарчай выставі, якая адкрылася ў гэтым годзе.

Архітэктары італьянцы прадстаўляе для нашых архітэктару не толькі памяненні знойшай вядомай народнай творчасці, але і выключна сама калгасным жыццём творчасць беларускіх калгаснікаў па новай планіроўцы і забудове вёскі. У вёсцы ўздым усюды новыя звытвораў адносіны, калгаснікі працуюць у адной працоўнай сям'і, на агульнай ніве, вёска абавязалася шматлікімі складанымі машынамі. Натуральна, што ўсё гэта, разам з растуць культуры і асабіста ў калгаснай вёсцы, прадляе усюды новыя патрабаванні да планіроўкі і архітэктуры калгаснай вёскі, да архітэктуры калгаснага дома.

Мы наглядзім гэту народную творчасць у галіне архітэктуры ў тым жа калгасе «Чырвоны партызан». Возьмем для прыкладу калгасніка Антона Крэсіка. Ад прыёма яму дасталася ў спадчыну чатырохпавярховы дама. Зразумела, што такая феадальная хатня, сімвалізуючая пэўнае мінулае беларускага народа, для калгасніка Крэсіка стала усюды непрыгомай і пастылай. Стаўшы зможным, Антон Крэсік, з лямкавай калгасна, пабудавалі сабе новы дом.

Шаніроўку двара і планіроўку кватэры Антон Крэсік прадумаў сам. У кватэры ў яго два пакой і кухня. Побач з сенцам, у базовы прыбудове, ён абсталяваў майстарню, дзе пэўнарачыма і робіць пачынаю хатняга інвентару. Фасад дома Крэсік аздаваў уласнарачынай разьбой. Дзверы пабудовы аднесены ўглыб двара. На пляцоўцы ад двара да вуліцы, перад вяснямі, Крэсік абраў разьбу пладзвы сад. Ва ўсім гэтым характэрна і тое, што гэты новы калгаснік дом пабудаван Крэсікам у адрозненні з агульным планам забудовы калгасна.

На прыкладзе калгасніка Крэсіка і многіх іншых у гэтым калгасе, якія назаўсёды развіліся з пастылай чатырохпавярхай і жыццё пачаў у новых лямках, мы бачым, як само калгаснае жыццё пабудова калгаснікаў да самазаймаю архітэктурнай творчасці. Вядома, творчасць гэта ў многім-бы выйшла, калі-б памы архітэктары даламогі таму-ж Крэсіку сваёй парадай. Але сама беларускі архітэктару, на жаль, да гэтага часу не ўзяліе належнай увагі калгаснай архітэктуры.

Трэба зразумець, што ў новых калгасных будынках, ствараемых творчай фантазіяй і рукамі народа, мы ўжо можам заўважыць і вырабляючыся новыя архітэктурныя формы, развіццё якіх, у спадчыні з беларускім лямкаўтам, з беларускім арнаментом, з беларускай разьбой па дрэву і іншымі вядомым народнай творчасці, прывядзе да ўтварэння выдатных узораў сучаснай архітэктуры.

Задача архітэктару — глыбей вымуцаць народную творчасць.

А. ДАЛІНОВІЧ.

На прыкладзе калгасніка Крэсіка і многіх іншых у гэтым калгасе, якія назаўсёды развіліся з пастылай чатырохпавярхай і жыццё пачаў у новых лямках, мы бачым, як само калгаснае жыццё пабудова калгаснікаў да самазаймаю архітэктурнай творчасці. Вядома, творчасць гэта ў многім-бы выйшла, калі-б памы архітэктары даламогі таму-ж Крэсіку сваёй парадай. Але сама беларускі архітэктару, на жаль, да гэтага часу не ўзяліе належнай увагі калгаснай архітэктуры.

Трэба зразумець, што ў новых калгасных будынках, ствараемых творчай фантазіяй і рукамі народа, мы ўжо можам заўважыць і вырабляючыся новыя архітэктурныя формы, развіццё якіх, у спадчыні з беларускім лямкаўтам, з беларускім арнаментом, з беларускай разьбой па дрэву і іншымі вядомым народнай творчасці, прывядзе да ўтварэння выдатных узораў сучаснай архітэктуры.

Задача архітэктару — глыбей вымуцаць народную творчасць.

А. ДАЛІНОВІЧ.

На прыкладзе калгасніка Крэсіка і многіх іншых у гэтым калгасе, якія назаўсёды развіліся з пастылай чатырохпавярхай і жыццё пачаў у новых лямках, мы бачым, як само калгаснае жыццё пабудова калгаснікаў да самазаймаю архітэктурнай творчасці. Вядома, творчасць гэта ў многім-бы выйшла, калі-б памы архітэктары даламогі таму-ж Крэсіку сваёй парадай. Але сама беларускі архітэктару, на жаль, да гэтага часу не ўзяліе належнай увагі калгаснай архітэктуры.

Трэба зразумець, што ў новых калгасных будынках, ствараемых творчай фантазіяй і рукамі народа, мы ўжо можам заўважыць і вырабляючыся новыя архітэктурныя формы, развіццё якіх, у спадчыні з беларускім лямкаўтам, з беларускім арнаментом, з беларускай разьбой па дрэву і іншымі вядомым народнай творчасці, прывядзе да ўтварэння выдатных узораў сучаснай архітэктуры.

Задача архітэктару — глыбей вымуцаць народную творчасць.

А. ДАЛІНОВІЧ.

На прыкладзе калгасніка Крэсіка і многіх іншых у гэтым калгасе, якія назаўсёды развіліся з пастылай чатырохпавярхай і жыццё пачаў у новых лямках, мы бачым, як само калгаснае жыццё пабудова калгаснікаў да самазаймаю архітэктурнай творчасці. Вядома, творчасць гэта ў многім-бы выйшла, калі-б памы архітэктары даламогі таму-ж Крэсіку сваёй парадай. Але сама беларускі архітэктару, на жаль, да гэтага часу не ўзяліе належнай увагі калгаснай архітэктуры.

Трэба зразумець, што ў новых калгасных будынках, ствараемых творчай фантазіяй і рукамі народа, мы ўжо можам заўважыць і вырабляючыся новыя архітэктурныя формы, развіццё якіх, у спадчыні з беларускім лямкаўтам, з беларускім арнаментом, з беларускай разьбой па дрэву і іншымі вядомым народнай творчасці, прывядзе да ўтварэння выдатных узораў сучаснай архітэктуры.

Задача архітэктару — глыбей вымуцаць народную творчасць.

А. ДАЛІНОВІЧ.

На прыкладзе калгасніка Крэсіка і многіх іншых у гэтым калгасе, якія назаўсёды развіліся з пастылай чатырохпавярхай і жыццё пачаў у новых лямках, мы бачым, як само калгаснае жыццё пабудова калгаснікаў да самазаймаю архітэктурнай творчасці. Вядома, творчасць гэта ў многім-бы выйшла, калі-б памы архітэктары даламогі таму-ж Крэсіку сваёй парадай. Але сама беларускі архітэктару, на жаль, да гэтага часу не ўзяліе належнай увагі калгаснай архітэктуры.

Трэба зразумець, што ў новых калгасных будынках, ствараемых творчай фантазіяй і рукамі народа, мы ўжо можам заўважыць і вырабляючыся новыя архітэктурныя формы, развіццё якіх, у спадчыні з беларускім лямкаўтам, з беларускім арнаментом, з беларускай разьбой па дрэву і іншымі вядомым народнай творчасці, прывядзе да ўтварэння выдатных узораў сучаснай архітэктуры.

Задача архітэктару — глыбей вымуцаць народную творчасць.

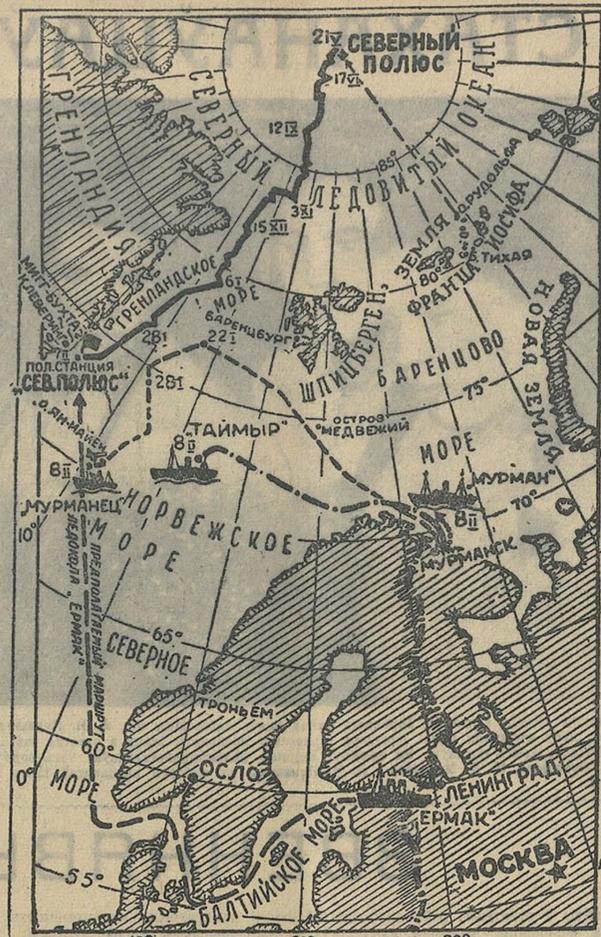
А. ДАЛІНОВІЧ.

На прыкладзе калгасніка Крэсіка і многіх іншых у гэтым калгасе, якія назаўсёды развіліся з пастылай чатырохпавярхай і жыццё пачаў у новых лямках, мы бачым, як само калгаснае жыццё пабудова калгаснікаў да самазаймаю архітэктурнай творчасці. Вядома, творчасць гэта ў многім-бы выйшла, калі-б памы архітэктары даламогі таму-ж Крэсіку сваёй парадай. Але сама беларускі архітэктару, на жаль, да гэтага часу не ўзяліе належнай увагі калгаснай архітэктуры.

Трэба зразумець, што ў новых калгасных будынках, ствараемых творчай фантазіяй і рукамі народа, мы ўжо можам заўважыць і вырабляючыся новыя архітэктурныя формы, развіццё якіх, у спадчыні з беларускім лямкаўтам, з беларускім арнаментом, з беларускай разьбой па дрэву і іншымі вядомым народнай творчасці, прывядзе да ўтварэння выдатных узораў сучаснай архітэктуры.

Задача архітэктару — глыбей вымуцаць народную творчасць.

А. ДАЛІНОВІЧ.

НА ДРЭЙФУЮЧАЙ КРЫЗЕ ПАПАНАІНА

Бяспартына героі савецкай навуцы Г. Папанін, Крэнкель, Шыршоў і Федараў прадэмаўваю сваю нямасную работу па вывучэнню Арктыкі. Дакладна захоўваючы тэрмін ралібераліац, Эрнст Крэнкель акуратна павадамае ў афір каардынаты лагера Папаніна і метэаралагічную абстаноўку ў раёне сваёй крыгі.

9 лютага ў Маскве атрымані наступныя 4 радыёграмы з крыгі Папаніна:

Станцыя «Паўночны полюс», 9 лютага, 00 гадзін. Шырата 73 градусы 03 мінуты, даўгата 18 градусаў 36 мінут заходняя. Вецер паўночны 3 балы, тэмпература мінус 13 градусаў. Воблачнасць поўная.

Станцыя «Паўночны полюс», 9 лютага, 06 гадзін. Шырата 73 градусы 03 мінуты, даўгата 18 градусаў 36 мінут заходняя. Вецер паўночны 2 балы, тэмпература мінус 16 градусаў. Значная воблачнасць.

Станцыя «Паўночны полюс», 9 лютага, 12 гадзін. Шырата 72 градусы 08 мінут, даўгата 19 градусаў 38 мінут. Вецер паўночны 3 балы. Тэмпература мінус 18 градусаў. Поўная з прасветамі воблачнасць.

Станцыя «Паўночны полюс», 9 лютага, 18 гадзін. Шырата 72 градусы 06 мінут, даўгата 19 градусаў 38 мінут. Вецер паўночны 3 балы. Тэмпература мінус 16 градусаў. Значная воблачнасць.

Станцыя «Паўночны полюс», 9 лютага, 00 гадзін. Шырата 73 градусы 03 мінуты, даўгата 18 градусаў 36 мінут заходняя. Вецер паўночны 3 балы, тэмпература мінус 13 градусаў. Воблачнасць поўная.

Станцыя «Паўночны полюс», 9 лютага, 06 гадзін. Шырата 73 градусы 03 мінуты, даўгата 18 градусаў 36 мінут заходняя. Вецер паўночны 2 балы, тэмпература мінус 16 градусаў. Значная воблачнасць.

Станцыя «Паўночны полюс», 9 лютага, 12 гадзін. Шырата 72 градусы 08 мінут, даўгата 19 градусаў 38 мінут. Вецер паўночны 3 балы. Тэмпература мінус 18 градусаў. Поўная з прасветамі воблачнасць.

Станцыя «Паўночны полюс», 9 лютага, 18 гадзін. Шырата 72 градусы 06 мінут, даўгата 19 градусаў 38 мінут. Вецер паўночны 3 балы. Тэмпература мінус 16 градусаў. Значная воблачнасць.

Станцыя «Паўночны полюс», 9 лютага, 00 гадзін. Шырата 73 градусы 03 мінуты, даўгата 18 градусаў 36 мінут заходняя. Вецер паўночны 3 балы, тэмпература мінус 13 градусаў. Воблачнасць поўная.

Станцыя «Паўночны полюс», 9 лютага, 06 гадзін. Шырата 73 градусы 03 мінуты, даўгата 18 градусаў 36 мінут заходняя. Вецер паўночны 2 балы, тэмпература мінус 16 градусаў. Значная воблачнасць.

Станцыя «Паўночны полюс», 9 лютага, 12 гадзін. Шырата 72 градусы 08 мінут, даўгата 19 градусаў 38 мінут. Вецер паўночны 3 балы. Тэмпература мінус 18 градусаў. Поўная з прасветамі воблачнасць.

Станцыя «Паўночны полюс», 9 лютага, 18 гадзін. Шырата 72 градусы 06 мінут, даўгата 19 градусаў 38 мінут. Вецер паўночны 3 балы. Тэмпература мінус 16 градусаў. Значная воблачнасць.

МЕСЦАНАХОДЖАННЕ ПАРАХОДА «МУРМАНЕЦ»

РАДЫЁГРАМА ТАВ. УЛЬЯНАВА

9 лютага ў Маскве атрымані наступная радыёграма ад капітана парахода «Мурманец» тав. Ульянава.

БОРТ «МУРМАНЦА», 9 лютага, 13 гадзін. Шырата 70 градусаў 06 мінут, даўгата 09 градусаў 18 мінут заходняя. Вецер паўночна-ўсходні сілай у 3 балы. Тэмпература паветра — мінус 8 градусаў. Значная воблачнасць.

ПРЭЙДЗЕНА 410 МІЛЬ

БОРТ «МУРМАНА», 10 лютага. (Радый). «Мурман» упэўнена трымае курс да дрэйфуючай крыгі Папаніна. Пройдзена 410 міль — амаль палова адлегласці. Выходзім у Грэнландскае мора. Сустрэлі мёртвую зыб.

Не гледзячы на кілевіну і бартавую качку, крон у 25 градусаў, «Мурман» робіць 10—11 міль у гадзіну. Экіпаж гарыць жаданнем хутэй прыняць на борт аджаўную групу Папаніна.

«ЕРМАК» ВЫШАЎ У МОРА

КРАНШТАТ, 9 лютага. (БЕЛТА). Сёння, у 6 гадзін раніцы, ля сцені вулгальнай гавані пачалася бункерука ледкада «Ермак». У падачы вугалі прымаля ўдзел звыш двух тысяч чырвонафлотцаў Балтыкі. Канверсным спосабам, з неабвадай быстароты і арганізацыяна калі 3.000 тон вугалю было нагрукжана за 12 гадзін. Адначасова на ледкало грузілася тэх-

ПАВЕДАМЛЕННЕ

Сёння, 11 лютага 1938 года, у 6 гадзін вечара, у памяшканні клуба імя Сталіна (рог Комсамольскай і Інтэрнацыянальнай) для агітатару Кагановіча раёна абдуццёна дыялаг дэпутата Вархоўнага Савета БССР, старшыні Соўнармама БССР тав. Кавалёва — аб выніках работы першай Сесіі Вархоўнага Савета БССР.

КАГАНОВІЦІ ГОРРАЙНОМ КП(б)Б.

ДЗЕННІК

12 лютага 1938 года, у 7 гадзін вечара, у Доме партактыва абдуццёна лекцыя тав. Гваздоўскага на тэму: «Сучасная вайна і сучасная ваянная тэхніка». Пасля лекцыі — прагляд кінофільма. Дом партактыва Менгаркома КП(б)Б.

БЕЛАРУСКІ ІНСТЫТУТ ФІЗІЯТЭРАПІІ

Беларускі дзяржаўны інстытут фізіятэрапіі — адна з буйнейшых лачыных устаноў у БССР. У яго калінах, электрадалячыніцы, прасячальніцы, электрамагнітныя і электраапараты і іншыя вядліка навукова і лачынарабавы. Сюды прывязваюць хворыя і самых аддаленых раёнаў рэспублікі.

У гэтым годзе інстытут яшчэ шыроў разгорне сваю дзейнасць. Калектыў навуковых работнікаў паставіў перад сабой рад новых важных медыцынскіх праблем, каб лічыць вышэй справу аховы здароўя працоўных.

У пачатку лютага адан у эксплаатацыю новы тэрні паверх інстытута. Гэтым удзелься павялічыць лік ложкаў з 105 да 180. Пашырэння адзіны ў рэспубліцы дзіцячы неуралагічны спэцыяльна-уважлівы ўклад інстытута. Больш сістэматычна і лачынарабаво будучы вывучацца пытанні аб актыўных метадах лачына дзіцячай эпільезі, паралічы і малай хароі (сударэжыны хваробы).

Расшырэнне ложкавага фонда да магчымасці арганізаваць неафраіручынае аддаленне, да будучы рабіцца вельмі складаным апераліні на галаўным і сінніным магу.

Інстытут дагаварыўся з Цэнтральным маскоўскім інстытутам неафраіручынае і Ленінградскім грамадазнаўчым інстытутам аб аказанні імі ў асабіста складаных выпадках кансультацыйнага дапамогі шляхам камандзіравання ў Менск вядомых спецыялістаў. Гэта дасць магчымасць рабіць

тут, на месцы, вельмі складаныя мэдыцынскія хірургічныя апераліні.

У значнай ступені пераабсталявана рэспубліка, якая мае ўсе сучасныя хірургічныя інструменты, як электрычныя, бяспечнае апералінае лямпа, электрычныя свёрлы. Апералінае прыставава для запісу мінімальна электрычных токаў у часе апераліні на магу, больш дакладна вызначыць месца жоні хваравіта ачага. Для гэтай тэмы ў Маскве і Менску канструаваць і складаны інструментарый, які ўважліва бітоты ў 100 тыс. разоў. Гэта асава важна, калі ўлічыць, што токі мавой кары вельмі слабыя і не ўспмаюцца авычайным прыборам.

Занава пераабсталяваецца рэнтгенічныя аддаленне, да будучы рэнтгенічны ачага і паласнай магу. Гэты спецыяльны дзіцячы спецыяльны ачага і паласнай магу. Гэты спецыяльны дзіцячы спецыяльны ачага і паласнай магу. Гэты спецыяльны дзіцячы спецыяльны ачага і паласнай магу.

Расшырэнне ложкавага фонда да магчымасці арганізаваць неафраіручынае аддаленне, да будучы рабіцца вельмі складаным апераліні на галаўным і сінніным магу.

Інстытут дагаварыўся з Цэнтральным маскоўскім інстытутам неафраіручынае і Ленінградскім грамадазнаўчым інстытутам аб аказанні імі ў асабіста складаных выпадках кансультацыйнага дапамогі шляхам камандзіравання ў Менск вядомых спецыялістаў. Гэта дасць магчымасць рабіць

ПАДРЫХОЎКА КАДРАЎ ГАНДЛЁВЫХ РАБОТНІКАЎ

Гэтымі дзямі абдуццёна выпуск курсав па перападрыхтоўцы работнікаў дзяржаўнага гандлю пры школе Нармагандлю БССР у Менску. Вучобу заканчваець 87 чалавек. На працягу 10 месяцаў яны вывучалі курс палітграматы, рускую і беларускую мовы, геаграфію, рад спецыяльнага прадметаў — таваразнаўства, арганізацыю тэхнікі гандлю і інш. Выпускнікі гандлювацца на работу ў якасці закладчыка магазінаў, у выдатчыніцы і ўдзельніках вучобы прафранці 12-дзённай эканамічнай і Ленінград і Кеў для авыаважліва з работай узорных гандлёвых прадпрыемстваў.

КОНКУРС НА ЛЕПШЫ МУЗЫКАЛЬНЫ ТВОР

Закончыўся ўсебеларускі конкурс лепшых музычных твораў, абешч Управленнем на справах мастацтваў СНК БССР. Усёго паступіла 42 творы.

Журі конкурсу прызнала лепшымі прывавава: тры маршы для духаркестра — кампазітару тт. Залата Іванова і Рыбіна, масавыя песні: «Гаспа» — Адава, «Дзякуй табе, Чырвоная Армія» — Туркіна, «Парыж» — Цікоца, «Бывае здароў» — Іванова і «Паміні Фрунзе» — Іванова. Таксама прызнаны лепшым тэксма «Сталінізм» беларускага паэма тав. Хведаровіча.

НА 158 МЛН. РУБЛЁЎ ШВЕЙНЫХ ВЫРАБАЎ

Швейная прамысловасць БССР павінна выпусціць у бягуном годзе прадукцыі на 158 міль. рублёў — на 8 міль. рублёў больш, чым у 1937 годзе.

Швейныя фабрыкі рэспублікі ўпершыню будучы, выпускаць суконныя гімнастэры, штаны галіфе фасону «брыдзі», новы від мехавых шапак — фіні і ўшані. Ваўраўскага фабрыка імя Дзяржынскага выпускаець 4.800 белых францаў (кілеці).

Павялічваецца ўдзельная вага дзіцячых асартыментаў. Для дзіцячых розных узростаў у гэтым годзе павінна быць вы-

ПА СЛЯДАХ ВЫСТУПЛЕННЯ «ЗВЯЗДА»

Пад такім загалоўкам у тэксне «Звезда» 5 жніўня 1937 года быў азмечтаў тэма пра Упраўленне Дома ўрада.

14—16 студзеня 1938 года судова лемія Вархоўнага суда БССР разгледаець гэту справу. Былія намеснікі і піка Упраўлення Дома ўрада Серогін і аздачы гаспадаркі Вінаградзкі і прыгаворылі да 1 года папраўча-прічынты і прыгаворылі да розных крмынальнага пакарэння і рад і работнікаў Упраўлення.

Факты, указаныя ў артыкуле аб абзадачцы мебелинай майстарні Дома да тав. Шукіса, не шаввералізавы.

КОРАТКА

* Дзве аўтагатамыні абсталявалі Цэнтральны Совет Асавіяхіма БССР разам з Цэнтральным Советам вядучых асабіста агітатывіна-масавая работы ў сувязі з 20-годдзем Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскага Флота. На агітатывінах і Ваенна-Марскага Флота. На агітатывінах і Ваенна-Марскага Флота. На агітатывінах і Ваенна-Марскага Флота.

* Выдатны гісторыка-рэвалюцыйны кінофільм «Ленін у Кастрычніку», які дамастраваўся ў лемкаўскай Доме сацыялістычнай культуры праглядзены 3.700 працоўных раёна, у тым ліку 1700 калгаснікаў.

«СТАЎЛЕНКІ ВОРАГАЎ»

Пад такім загалоўкам у тэксне «Звезда» 5 жніўня 1937 года быў азмечтаў тэма пра Упраўленне Дома ўрада.

14—16 студзеня 1938 года судова лемія Вархоўнага суда БССР разгледаець гэту справу. Былія намеснікі і піка Упраўлення Дома ўрада Серогін і аздачы гаспадаркі Вінаградзкі і прыгаворылі да 1 года папраўча-прічынты і прыгаворылі да розных крмынальнага пакарэння і рад і работнікаў Упраўлення.

Факты, указаныя ў артыкуле аб абзадачцы мебелинай майстарні Дома да тав. Шукіса, не шаввералізавы.

ЗДАРЭННІ

* Сімуплцыя аграбня. У 2-е аленне гарадской міліцыі з'явіўся скарбнік нафтаваўкаў на плошчы (Менск) Варскаў Е. які з'явіў, што яго палалі 5 невадомым і забралі 100 рублёў. У папярэдняе правільна свай з'ява Варскаў прадстаўі свейнага Шманяна.

Кі ўстаноўлена, Варскаў, на дапамогу з Шманяна, сімуплцыя аграбня Варскаў і Шманяна прыцягваючы крмынальнай алказасці.

Намеснік аднамага рэдакцыі І. М. ОФЕНГЕ

ЗІМОВАЯ ВУЧОБА У ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

НАЧОЎКА Ў ЛЕСЕ

Падраздзяленне, якім камандуе лейтэнант тав. Зубец, з поспехам прызаво першыя заняты з начоўкай у лесе. Байцы і камандзіры старанна рыхтаваліся да выхда на тактычныя заняты ў поле. Малодшы камандзіры тав. Куляшоў і Бурын уважліва правяраюць справу апаратуў, падрыхтавалі неабходныя інструменты і матэрыялы для работ у полі. З байцамі былі праведзены гутары аб прадатачай работе, аб абавязках кожнага. Асабліва ўвага была аддана інструктажу насення дзяжурства тэлефаністамі.

Ранішай падраздзяленне выступіла ў паход. Наперадзе ішла разведка. Пасля 10 кіламетраў маршу быў зроблен першы прывал. Але праз некалькі мінут разведка донесла: праціўнікі ідуць у напрамку да пункта М. Быстра раздзялася каманда лейтэнанта тав. Зубец

ЗІМОВАЯ ВУЧОБА У ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

НАЧОЎКА Ў ЛЕСЕ

Падраздзяленне, якім камандуе лейтэнант тав. Зубец, з поспехам прызаво першыя заняты з начоўкай у лесе. Байцы і камандзіры старанна рыхтаваліся да выхда на тактычныя заняты ў поле. Малодшы камандзіры тав. Куляшоў і Бурын уважліва правяраюць справу апаратуў, падрыхтавалі неабходныя інструменты і матэрыялы для работ у полі. З байцамі былі праведзены гутары аб прадатачай работе, аб абавязках кожнага. Асабліва ўвага была аддана інструктажу насення дзяжурства тэлефаністамі.

Ранішай падраздзяленне выступіла ў паход. Наперадзе ішла разведка. Пасля 10 кіламетраў маршу быў зроблен першы прывал. Але праз некалькі мінут разведка донесла: праціўнікі ідуць у напрамку да пункта М. Быстра раздзялася каманда лейтэнанта тав. Зубец

ЗІМОВАЯ ВУЧОБА У ЧЫРВОНАЙ АРМІІ